

اطلاعیه شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست در محکومیت فشار سیستماتیک رژیم بر فعالین جنبش‌های اجتماعی

ماشین سرکوب جمهوری اسلامی کم اثرتر از همیشه در جریان است. رژیم در مقابله با روند رو به گسترش اعتصابات کارگری و جنبش‌های اعتراضی که موجودیت رژیم را به مخاطره انداخته‌اند، از تشدید سرکوب، هم به‌عنوان سیاست و تاکتیکی به‌منظور جلوگیری از استمرار و پیوستگی این مبارزات و هم به‌عنوان استراتژی تضمین بقای رژیم استفاده می‌کند و این سیاست را در دور اخیر با سناریوسازی‌های رنگ‌باخته و موجی از احضار و دستگیری فعالین کارگری، فرهنگی، دانشجویی و دیگر فعالین اجتماعی پیش برده است.

در ماه‌های اخیر دستگاه سرکوب رژیم صدها تن از معلمان مبارز و دیگر فعالان جنبش کارگری، جنبش زنان و دانشجویی و دیگر فعالان جنبش‌های اجتماعی را بازداشت و روانه زندان کرده است. تعدادی از معلمان و فعالان کارگری شناخته‌شده هنوز در بازداشت به سر می‌برند. رسول بدافی، مسعود نیکخواه، جعفر ابراهیمی و محمد حبیبی از اعضای شورای هماهنگی تشکل‌های صنفی فرهنگیان ایران و رضا شهبابی و حسن سعیدی از اعضای شناخته‌شده سندیکای کارگران شرکت واحد اتوبوسرانی تهران و حومه و همچنین سپیده فلیان، کیوان مهدی، ریحانه انصاری نژاد و واله زمانی و... از فعالان کارگری، یاشار و کاوه داراشفا از فعالین دانشجویی، ناهید شفاقی، اکرم نصیریان، مریم محمدی و اسرین درکاله از فعالان حقوق زنان و در شهرهای کردستان هم تعدادی از فعالین سیاسی و اجتماعی احضار و یا به زندان محکوم شده‌اند.

رژیم در ادامه این سیاست در روزهای اخیر در حالیکه اسکندر لطفی، آنیسا اسدالهی، شعبان محمدی و مسعود نیک خواه و... را با وثیقه‌های سنگین آزاد کرد، همزمان لیلا حسین زاده فعال چپ جنبش دانشجویی را به شیوه‌ای وحشیانه دوباره دستگیر و ابتدا به زندان اوین و سپس به زندان اطلاعات شیراز منتقل کرد و این درحالی بود که او قبلاً به دلیل ابتلا به بیماری خودایمنی که در دوران حبس پیشین به آن مبتلا شده بود به گواهی پزشکی قانونی عدم تحمل کیفر گرفته و آزاد شده بود.

این‌ها تنها نمونه‌هایی از بگیر و به بندهای رژیم در ماه‌های اخیر بوده است. به این لیست می‌توان نام ده‌ها نفر را از نقاط مختلف ایران اضافه نمود که نشان می‌دهد چرا رژیم برای پیش برد این استراتژی و سیاست سرکوبگرانه برجسته‌ترین مهره جنایتکار خود در کشتار دهه شصت یعنی رئیسی را در رأس قوه مجریه قرار داده است.

اما استراتژی سرکوب رژیم توان جلوگیری از موج اعتصابات کارگران، اعتراضات سراسری معلمان، مبارزات مستمر بازنشستگان و سایر جنبش‌های اعتراضی در نقاط مختلف ایران را ندارد و رژیم را در بکارگیری ابزار سرکوب دست‌به‌عصا کرده است. استمرار اعتراضات و اعتصابات، بیانگر این واقعیت است که پتانسیل و نیروی زمین‌گیر کردن و در هم شکستن ماشین سرکوب رژیم جمهوری اسلامی وجود دارد. فقر و فلاکت اقتصادی به مرز غیرقابل‌تحملی رسیده و راهی برای عقب‌نشینی برای کارگران و توده‌های فرودست جامعه باقی نمانده است.

در این شرایط متحول فعالین کارگری، پیشروان جنبش‌های اجتماعی و نیروهای چپ و کمونیست تلاش می‌کنند از درون این جنبش‌ها و با اتکا به قدرت جنبش کارگران و زحمتکشان، مبارزه برعلیه استثمار و ستم و سرکوب را افزایش داده و راه را برای سرنگونی انقلابی رژیم سرمایه‌داری جمهوری اسلامی، شکل‌گیری دولت کارگری و شورایی و برقراری آزادی و برابری هموار کنند.

شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست، فشار بر فعالین جنبش‌های اجتماعی را محکوم و همه آزادی‌خواهان را به دفاع از دستگیرشدگان فرامی‌خواند. برای آزادی بی‌قیدوشرط زندانیان سیاسی بپا خیزیم. هیچ‌کس را نباید به خاطر اظهار عقیده و فعالیت سیاسی‌اش به زندان انداخت. آزادی عقیده و آزادی در فعالیت سیاسی حق بی‌چون‌وچرای هر فرد در جامعه است.

سرنگون باد رژیم سرمایه‌داری جمهوری اسلامی!

زنده‌باد آزادی! زنده‌باد سوسیالیسم!

۳ شهریور ۱۴۰۱ برابر با ۲۵ اوت ۲۰۲۲

شورای همکاری نیروهای چپ و کمونیست

امضاها: سازمان اتحاد فدائیان کمونیست، حزب کمونیست ایران، حزب کمونیست کارگری ایران-حکمتیست، سازمان راه کارگر، سازمان فدائیان (اقلیت) و هسته اقلیت